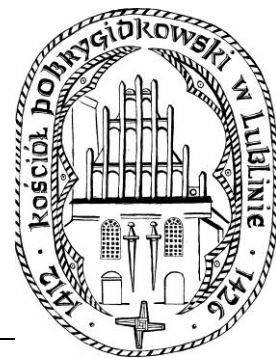

Buletyn Rektoratu

XII NIEDZIELA ZWYKŁA, 20 CZERWCA 2021 r. NR 25 (455)

**Kościół p.w. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej**

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 525 88 31
<http://www.pobrygidkowski.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. kan. dr Tomasz Adamczyk
ks. kan. dr hab. Piotr Goliszek, prof. KUL
ks. kan. dr hab. Jarosław Jęczeń, prof. KUL
ks. prałat dr Franciszek Przytuła
ks. mgr Piotr Tylus
ks. dr Marcin Zieliński

Kapłaństwo jak ziarnko gorczycy

Homilia wygłoszona podczas
Mszy świętej Jubileuszowej
ks. Prałata dra Franciszka Przytuły

„Z czym porównamy Królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy?” – pyta swoich uczniów Chrystus. I nie czekając na odpowiedzi rysuje słyszaną przed chwilą przypowieść o ziarnku gorczycy, które choć najmniejsze jest wśród nasion na ziemi, to „wzrasta i staje się większe od innych jarzyn...”

Czym jest zatem Królestwo Boże i gdzie ono wzrasta? – zapyta skromnie i z uśmiechem dzisiejszy Czcigodny Jubilat ks. Franciszek Przytuła. Nie dlatego, że nie zna odpowiedzi. Stawia często nam, młodszym kapłanom takie pytania, byśmy szukali odpowiedzi pełnych, głębszych, dojrzałych. Sam również to czyni, z pozycji kapłana z piękną historią życia i kapłaństwa – dokładnie dziś mija 50 lat, jak przyjął święcenia kapłańskie; a 17 czerwca – 74 lat życia.

Dziś składając dziękczynienie Bogu za ten dar życia i kapłaństwa, razem szukamy odpowiedzi czym jest Królestwo Boże?

Najczęściej myślimy o odległej rzeczywistości, która pisana nam jest po naszej śmierci. Na dowód tego przywołujemy słowa Chrystusa, iż Królestwo Jego nie jest z tego świata. Tak. Ono ma źródło w samym Bogu i od Niego pochodzi i w Nim ma swe istnienie. Ale Bóg otworzył się na człowieka, Jego Królestwo otwarło się na człowieka. Razem z przyjściem Chrystusa – Syna Bożego, Królestwo Boże stało się poniekąd częścią naszej ziemskiej rzeczywistości. Ono jest w nas! – powie Chrystus w innym miejscu. Zasiane w nas, jak ziarnko gorczycy, wraz z naszym przyjściem na świat. Ono jest darem przeznaczonym do wzrostu w każdym z nas...

ciąg dalszy na str. 3

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 21 czerwca, ŚW. ALOJZEGO GONZAGI

7.00 Nowenna - 1
7.30 +Dziękczynna w 2 rocznicę zawarcia związku małżeńskiego Katarzyny i Szymona-Piotra z prośbą o potrzebne łaski
11.00 +Jadwiga, Feliks Zajac
11.00 +Jan Gajewski (imieninowa)
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (21)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (21)

WTOREK, 22 czerwca

7.00 Nowenna - 2
7.30 W intencji ofiarodawców
11.00 +Tadeusz Przedniak (rocznicowa)
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (22)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (22)
18.00 Dziękczynna za szczęśliwy przebieg operacji Grażyny oraz błogosławieństwo Boże dla osób, które modliły się w jej intencji: Zuzanny, jej rodziny i Iwony

ŚRODA, 23 czerwca

7.00 Nowenna - 3
7.30 +Mieczysław Kwolek (12 r.) - od żony i córki
11.00 +Wanda Margol, Dominika, Edward, zmarli z rodziny Kazaneckich
11.00 +Roman
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (23)
18.00 +Zofia
18.00 +Mieczysława Boluk (5 r.), Zygmunt Boluk
18.00 +Irena Korab (7 m-c)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (23)

CZWARTEK, 24 czerwca, NARODZENIE ŚW. JANA CHRZCIECLA

7.00 Nowenna - 4
7.30 +Janina (w dniu imienin)
7.30 O Boże błogosławieństwo i wypełnienie woli Bożej dla ks. Adam, s. Małgorzaty i ich wspólnot
8.00 WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA
11.00 +Marianna, Stefan, Anna, Andrzej, Marcela, Jan, Andrzej z rodziny Kurylaków
18.00 +Jarosław Putowski
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (24)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (24)
18.00 +Janina (w dniu imienin)

PIĄTEK, 25 czerwca

7.00 Nowenna - 5
7.30 W intencji Marii z okazji urodzin, Katarzyny z okazji urodzin, oraz w intencji Feliksa z Senegalu
7.30 O Boże błogosławieństwo i wypełnienie woli Bożej dla ks. Adam, s. Małgorzaty i ich wspólnot
11.00 WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY
11.00 Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo dla Ani w dniu urodzin i dla całej rodziny
11.00 Dziękczynna za przeżyte przez Stanisława 80 lat
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (25)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (25)
18.00 +Kazimierz (11 r.), Maria, Jan, Marian, Stanisława, Stefania
18.00 +Krzysztof Buczek (24 r.), Anna Buczek, Teodora, Krystyna, Jan, Stefan Wiśniewscy, Marianna, Stefan Zdunek

SOBOTA, 26 czerwca

7.00 Nowenna - 6
7.30 O Boże błogosławieństwo i wypełnienie woli Bożej dla ks. Adam, s. Małgorzaty i ich wspólnot
7.30 +Maria Lackowska (2 r.)
11.00 +Jadwiga, Feliks Zajac
11.00 +Wiesław Waszkiewicz (5 r.)
11.00 +Janina Chudzyńska (imieninowa), Katarzyna Tomkiewicz (2 r.) - o chwałę nieba
18.00 +Florentyna, Adolf, Helena Lipińscy
18.00 +Apolonia, Czesław, zmarli z rodziny
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (26)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (26)

XIII NIEDZIELA ZWYKŁA, 27 czerwca

7.00 O dobrych współmałżonków, piękną miłość małżeńską oraz wszelkie potrzebne łaski i błogosławieństwa dla naszej grupy
8.00 O Boże błogosławieństwo, zdrowie, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Bartosza z okazji 18 urodzin
9.30 +Danuta, zmarli z rodziny, dusze w czyśćcu cierpiące
9.30 +Zmarli z rodziny Stypułkowskich, Ziemińskich, Danuta, Ewa, Sławomir
11.00 +Bolesława Kondraciuk (7 r.)
11.00 O Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski, dary Ducha Świętego i zdrowie dla Maryli i Władysława
12.00 +Wiktor Czarnecki (6 r.)
12.00 Nowenna - 7
13.15 +Olga Roszko - gregorianka (27)
13.15 +Władysław (w dniu imienin)
16.00 +Miroslaw Gęca (24 r.)
16.00 +Aleksandra
18.00 +Janina Spasiewicz - gregorianka (27)
18.00 O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Piotra i Pawła w dniu imienin

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

SŁOWO NA NIEDZIELE

„odtąd już nikogo nie znamy według ciała; a jeśli nawet według ciała poznaliśmy Chrystusa, to już więcej nie znamy Go w ten sposób”.

Poznanie Chrystusa jak punkt zwrotny w dziejach człowieka. Czy jest ono aż tak istotne? - moglibyśmy zapytać wchodząc w spór z Apostołem Pawłem. Czy inne było przed, a inne po Chrystusie? Co zmieniła Osoba Chrystusa w procesie myślowym człowieka? Wszak poznanie zawsze było istotną częścią funkcjonowania naszego rozumu i serca, od samego początku. Człowiecze poznanie sięga źródła, jakim jest dzieło stwórcze. U progu dziejów, jak pisze autor natchniony Księgi Rodzaju, Adam i Ewa, widzą siebie w całej prawdzie: byli oboje nadzy i nie doznawali wstydu! I widział Stwórca, że było to bardzo dobre.

Człowiek, kobieta i mężczyzna byli uczestnikami tego Bożego widzenia, ale to widzenie doskonałego Przymierza między Bogiem a człowiekiem zatracili na skutek złamanego słowa, grzechu. Utrata raju to zakrzywienie poznania, przejrzystości postrzegania.

Ale czy na przełomie stuleci i dziś nie chce człowiek odzyskać tego widzenia na nowo? Czyż ludzie nie chcą być dziś dla siebie prawdziwi i przejrzysti – jak niegdyś byli dla Niego? Chcą! I chcą jeszcze więcej, chcą by ich wołano, jak niegdyś Adama: Gdzie jesteś? Człowiek czuje to wołanie, by odzyskać swe pierwotne spojrzenie na świat, na Boga i na człowieka...

Bóg pozostaje wierny temu, co działo się u progu dziejów. Zatem nic straconego, oto daje się poznać jako wierny swemu Przymierzemu z człowiekiem. Udręczony życiem i cierpieniem Job, starotestamentalny bohater dzisiejszego I czytania, ufał Bogu bezgranicznie i usłyszał z wichru słowa Pana, uciszające burzę jego życia: *„aż dotąd, nie dalej. Tu zaporą dla twoich nadętych fal”*. Ale nie tylko Job poznał i odnalazł właściwy port swego życia. Bóg postanowił przywrócić jasność i przejrzystość widzenia każdemu człowiekowi, aby *„ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał”*.

W Jezusie Chrystusie człowiek odnajduje tę przejrzystość widzenia, utraconą u progu dziejów. Pierwsi doświadczyli tego chociażby uczniowie z dzisiejszej Ewangelii... xjj

**Homilia wygłoszona podczas
Mszy świętej Jubileuszowej
ks. Prałata dra Franciszka Przytuły**

dokończenie ze strony 1

I tu każdy, myślę, mógłby rozpocząć swego rodzaju pielgrzymkę w przeszłość, by ten dar opisać, jego wzrost, nasze zaangażowanie, owoce, jakie przyniósł, ale i słabości. Niejednokrotnie nie dorastaliśmy do tego Królestwa Bożego, które jest w nas, może osłabiał je grzech; a jednak ono w nas jest! To tajemnica i dar, tak tajemnica!

Tak myślimy o życiu, o naszym powołaniu do małżeństwa, rodziny, samotności, i o powołaniu do kapłaństwa.

Dzisiaj jesteśmy świadkami, jak ziarno Królestwa Bożego zasiane w Rudzie Solskiej, na ziemi biłgorajskiej, 74 lat temu, przyniosło owoce. „*Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię, prorokiem dla narodów ustanowiłem cię* (Jr 1,5). Te natchnione słowa proroka Jeremiasza, muszą przejąć drzeniem każdą kapłańską duszę. Stąd dzisiaj w obecności Jubilata z wielką pokorą myślimy o kapłaństwie jako darze, który nieskończenie przerasta człowieka i o kapłaństwie jako tajemnicy Bożego wybrania.

W swoim dzieciństwie, 7-letni Franek Przytuła, w Biłgoraju, w murach dawnego kościoła pofranciszkańskiego, po raz pierwszy myślał o kapłaństwie. Ta myśl towarzyszyła mu w jego pracy na gospodarstwie rodziców i w szkole. Wraz z kolegą jako jedyni ze wsi dojeżdżali codziennie do liceum 10 km. To jest ten wysiłek - wzrost: Bóg działa w nas, a my współdziałamy z Bogiem.

Dorastający Franciszek, jak sam opowiadał, myślał o medycynie, ale jego plany pokrzyżował nauczyciel biologii. W tym czasie odżyły myśli o kapłaństwie, które zaprowadziły go do Seminarium Duchownego w Lublinie. „*Nie wyście mnie wybrali, ale ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli owoc przynosili* (J 15, 16). Tajemnica Bożego wybrania!

I dzisiaj spoglądamy na owoce kapłaństwa ks. Franciszka: magistra teologii, doktora prawa, prałata, wieloletniego kanclerza Kurii Diecezjalnej i Metropolitalnej, pracownika Sądu Metropolitalnego. Naszej wspólnoty znany jest jako rektor tego kościoła od listopada 1987 roku: duszpasterz, kapelan i opiekun różnych grup modlitewnych (Legionu Maryi, Neokatechumenatu), Związku Żołnierzy Armii Krajowej; budowniczy domu Rektoralnego, odpowiedzialny za zakup nowych organów,

renowację ołtarza głównego, remontu zewnętrznego kościoła, patronował powstawaniu biblioteki przy naszym kościele, księgarni katolickiej, chóru, wspomagał diecezjalne Radio PLUS Lublin i wiele innych. Od 1994 roku, kiedy zamieszkałem w tutejszym Domu Rektoralnym, byłem świadkiem wielu inicjatyw ks. Rektora. To były trudne czasy, zresztą jak każde, ale przynosiły owoce. Pamiętam troskę o kult św. Judy Tadeusza – do dziś została msza święta wotywna ku czci św. Judy Tadeusza w każdy czwartek o godz. 8.00. Z jego inicjatywy jest codzienna msza święta o godz. 11.00, ciesząca się dużym uczestnictwem, szczególnie ludzi starszych. Potem zaangażowanie, by odsłonić piękno życia św. Brygidy. Z jaką troską i trudnościami finansowymi zmagał się ówczesny rektor Franciszek przy renowacji stali z obrazami z życia św. Brygidy. Dzisiaj te owoce trwają. A najpiękniejsze to te, które każdemu z nas utrwaliły się w relacjach osobistych z Jubilatą. Był i jest otwarty na człowieka. W duchu swoich patronów: św. Franciszka i św. Brata Alberta wspomagał wielu bezdomnych, którzy zagłądali i prosili o pomoc w Domu Rektoralnym. Lubił prostotę w relacjach z ludźmi, zapamiętywał wiernych z kościoła – po dziś dzień wielu wspomina. Był cierpliwy, choć jak każdy zresztą, miał swoje granice. To, co zapisało się pięknie w jego historii jako człowieka, a w historii diecezji jako kapłana – to troska o Abpa Seniora Bolesława Pylaka. Dzisiaj już św. pamięci – wspominaliśmy 2 rocznicę jego śmierci 6 czerwca. Dzień w dzień towarzyszył mu w jego życiu, szczególnie w czasie trudnej choroby. Szacunek dla starszych zawsze był i jest miarą człowieczeństwa.

ciąg dalszy na str. 4

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

**W każdym tygodniu we wtorek sprawujemy
dziękczynną Mszę Świętą w intencji
ofiarodawców.**

Najbliższa we wtorek (22.06.) o godz. 7.30

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty.**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

**Homilia wygłoszona podczas
Mszy świętej Jubileuszowej
ks. Prałata dra Franciszka Przytuły**

dokończenie ze strony 3

Pamiętał o tych, którzy odeszli do wieczności. Sam doświadczyłem tego, gdy po śmierci moich rodziców, 16 lat temu, sprawował w tym kościele msze święte gregoriańskie w ich intencji. Takich rzeczy się nie zapomina...

Otwarty na człowieka. Czuł jako kapłan, że on – człowiek pragnie Chrystusa. O wszystko to, czego potrzebuje w wymiarze ekonomicznym, społecznym i politycznym, może zwrócić się do innych. Kapłana prosi o Chrystusa. I dalej tak czuje, sprawując codziennie w naszym kościele eucharystię, czasem dwie; jest w konfesjonale. Zawsze można na niego liczyć, jeśli chodzi o posługę kapłańską w tej świątyni.

Jednego nie lubił, z czym się nie krył – nadzorować budowę Szopki Betlejemskiej czy Grobu Pana Jezusa. Ale zawsze byli tacy, którzy to lubili i problem się rozwiązywał. Każdy z nas ma jakieś słabości. Oby tylko takie

50 lat kapłaństwa to sporo. Ileż wydarzeń miało miejsce w tym półwieczu historii w Kościele, na świecie, w Ojczyźnie naszej. Niemal spontanicznie powstaje pytanie: co znaczy być kapłanem dzisiaj? Tak, aby przynosić owoce, by to Królestwo Boże ciągle w nas wzrastało? Być kapłanem „nowoczesnym” czy „tradycyjnym”?

Jan Paweł II, z okazji swojego jubileuszu 50. rocznicy kapłaństwa pisał: „*Największym zadaniem dla kapłana każdego czasu jest odnajdywać z dnia na dzień to swoje kapłańskie „dziś” w Chrystusowym „dziś” – w tym „dziś”, o którym mówi List do Hebrajczyków. „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam także na wieki” (Hbr 13,8). To Chrystusowe „dziś” jest zanurzone niejako w całej historii – w przeszłości, a równocześnie w przyszłości świata i każdego człowieka oraz każdego kapłana. Tak więc, jeżeli jesteśmy zanurzeni z naszym ludzkim, kapłańskim „dziś”, w owym „dziś” Jezusa Chrystusa, nie ma obawy o to, że staniemy się „wczorajsi”. Zawsze jesteśmy i będziemy młodzi w Chrystusie, czego Księdzu Prałatowi serdecznie życzymy!*

I to nie wszystko Czcigodny Jubilacie! Jan Paweł II, kończąc swoje świadectwo o swoim powołaniu kapłańskim, zwrócił się do wszystkich Braci w kapłaństwie – do wszystkich – bez wyjątku! *Bracia, bardziej jeszcze starajcie się umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem czyniąc nie upadniecie nigdy. Kochajcie wasze*

kapłaństwo! Bądźcie mu wierni aż do końca! Umieście dostrzec w nim ów ewangeliczny skarb, za który warto dać wszystko! Amen.

**ZAPRASZAMY NA
NABOŻEŃSTWA CZERWCOWE**
ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa
codziennie o godz. 10.30 i 17.30,
w niedzielę o godz. 17.30

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH

NIEDZIELA i ŚWIĘTA
7.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.00; 13.15; 16.00; 18.00

ŚWIĘTA W DNI POWSZEDNIE
7.00; 8.00; 11.00; 16.00; 18.00

DNI POWSZEDNIE
7.00; 7.30; 11.00; 18.00

MSZE ŚW. WOTYWNE

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA
Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych
Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY
Patronki Kościoła Pobrygidkowskiego
Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

Ku czci ŚW. JANA PAWŁA II
Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
każdego 16-go dnia miesiąca, godz. 11.00

NABOŻEŃSTWA

I PIĄTEK MIESIĄCA

Litania ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa
o godz. 10.30 i 17.30
Adoracja Najświętszego Sakramentu
– godz. 15.00-18.00
Koronka do Bożego Miłosierdzia – godz. 15.00
Sakrament Pokuty i Pojednania godz. 15.00-18.00

Wydawca: Pobrygidkowski Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny pw. Wniebowzięcia NMP Zwycięskiej w
Lublinie